



D. Lewis: Kontrolorji niso več v službi; ležave v tujini

WASHINGTON, D.C. — Prometni tajnik v Reaganovi administraciji Drew Lewis je dejal v intervjuju, da zvezna vlada ni spremenila svojega stališča napram štrajkaščim kontrolorjem, ki nadzorujejo polete civilnega letalstva v ZDA. Predsednik Reagan je rekel, da so vsi štrajkaščimi kontrolorji odpuščeni iz službe in jim vlada po končanem štrajku ne bo nudila ponovne zaposlitve.

Tisti, ki nameravajo potovati v tujino z letalom, ali pa ki pričakujejo vrnitev sorodnikov iz tujine oz. obisk sorodnikov iz tujine, naj se zanimajo pri potovalnih agencijah za najnovejšo podatke o zamudah in morebitnih ukinjenih poletih. Posebne težave imajo trenutno s poletji letal, ki letijo iz ZDA preko Kanade ali iz Kanade oz. tujine v ZDA.

Lewis je dodal, da zvezna vlada ni niti pripravljena pristati na ponovna pogajanja s predstavniki unije, ki predstavlja kontrolorje. Predsednik te unije, Robert E. Poli, je rekel, da je že napočil čas, da se obe strani dogovorita o tem, kako naj bi napravili konec štrajku.

Kot kaže, Poli in člani unije niso računali na možnost, da bo predsednik Reagan zavzel tako trdovratno stališče in še vedno mislijo, da bo le prišlo do sporazuma oz. nove delovne pogodbe.

Kakor je pa povedal Drew Lewis, vlada nadaljuje z usposabljanjem novih kontrolorjev, čeprav priznava, da bo ta proces trajal približno 21 mesecev. Uspostaviti mora zvezna vlada namreč od 6000 do 8000 novih kontrolorjev.

V prihodnjih 6 mesecih, je pojasnil Lewis, bo promet v civilnem letalstvu okrog 75 odstotkov normalnega obsega. Naša glavna skrb je, da so poleti varni, je pripomnil.

Unije kontrolorjev v tujih državah podpirajo svoje ameriške kolege. V Evropi npr. ovirajo polete letal, namenjenih v ZDA, tako da trajajo zamude mnogih teh poletov po več ur. Kontrolorji v Kanadi pa so izjavili, da ne bodo več sodelovali pri kontroliranju poletov, namenjenih v ZDA.

Papež Janez Pavel II. molil za obilno letino v rodni Poljski

VATIKANSKO MESTO — Preteklo nedeljo je papež Janez Pavel II. molil za obilno letino na Poljskem, pri tem pa rekel, da ima vsakdo pravico do kruha in vsega, brez katerega ni mogoče živeti. Vedno so moje misli obrnjene na probleme naše domovine, Poljske, je dejal papež, čigar glas je bil slišati močan. Janez Pavel II. je govoril po magnefonskem traku več tisoč vernikom, zbranim na trgu sv. Petra. Med njimi je bilo nekaj sto Poljakov.

Novi grobovi Zadnje vesti

Josephine E. Zarnick

V soboto, 8. avgusta, dopoldne je v Huron Rd. bolnišnici po dolgi bolezni umrla 67 let stara Josephine E. Zarnick, rojena Peterlin, vdova po l. 1954 umrlem možu Michaelu S., mati Ronalda, tašča Ellen, sestra Mary Peterlin, Frances Milavec, Rose Hocevar, Albine La Bant, Alice Dielman, Mildred Drew ter pok. Francka in Jennie Peterlin, članica Kluba slovenskih upokojencev v Euclidu. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. danes, v torek, v cerkev sv. Kristine ob 9.15 dopoldne, od tam na Kalvarijo.

Luka Kuhar

V četrtek, 6. avgusta, je umrl Luka Kuhar, mož Jožef, roj. Rebolj, oče Alojzija L., Franciška E., Staneta J., Bogomira M. P. in pok. Janeza, brat Alojzija, Franciška, Apolonije ter pok. Franca, Marije, Ivane, Misija, Alojzije, Valentina in Janeza. Pogreb je bil iz Zakrajškovega pogrebnega zavoda na 6016 St. Clair Ave. včeraj, v cerkev sv. Vida, nato na pokopališče Vernih duš.

Mary Pugelj

V petek, 7. avgusta, je nenadno na posledicah srčne kapi v Woman's bolnišnici umrla 82 let stara Mary Pugelj z 281 E. 161 St., rojena Kaluža v Trstu, od koder je prišla v Cleveland leta 1930, vse od prihoda sem živeča v collinwoodski naselbini, vdova po pok. možu Josephu, mati Josepha F. in Ludwiga, 2-krat stara mati, sestra Ludviga (Jug.), članica Prog. Slovenk Amerike št. 1 in SNPJ št. 53. Pogreb je bil včeraj iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. na Lake View pokopališče.

Josephine Barbo

V četrtek, 6. avgusta, je v Mt. Sinai bolnišnici umrla 84 let stara Josephine Barbo, rojena Cuz v Podbežah, Slovenija, od koder je prišla v Cleveland leta 1923, vdova po pok. možu Josephu, mati Josephine Konchar (preje Tekancie), Josepha in Ann Opaka (pri kateri je bivala zadnjih 15 let), 6-krat stara mati, 6-krat prastara mati,

GORICA, It. — Sodnik za prekrške Mario Meštrovič je 13. julija obsodil v Zagrebu župnika pri Sv. Blažu Danijela Labaša na denarno kazen 2000 Ndin, časnika pri "Glasu koncila" Mija Gabrića pa na 1600 Ndin.

Vzrok?

Za demokracijo in pluralistično družbo naravnost smešen. Župnik Labaš je sestavil besedilo za letake in lepake, na katerih je bil napis: "Zaobljubljeno romanje zagrebškega mesta", Mijo Gabrić pa je dal te letake in plakate tiskati.

Zaman je skušal zagrebški nadškof Franjo Kuharič za obsodbo preprečiti z izjavo, da če je kdo kriv, je to on, ker je v pastirskem pismu

• Cleveland, O. — Včeraj je 11-članska porota oprostila 34 let starega hrvaškega priseljenca Vinka Logarušiča vse krivde v zvezi z zaroto, katere cilj je bil umor lastnika Croatian Tavern na 3244 St. Clair Ave. Josepha Lašiča. Po končani sodni obravnavi so nekateri porotniki povedali novinarjem, da sploh niso mogli verjeti, da bi tako inteligentna oseba, kot je Vinko Logarušič, sodelovala z drugimi člani zarotniške skupine, med katerimi je bil uzivalec mamil in navaden delavec brez stalne zaposlitve. Tožilec Donald C. Nugent, hkrati presenečen in razočaran nad odločitvijo porote, je dejal, da ako Logarušič ni sodeloval z drugimi člani zarote, kakor so menili nekateri porotniki, zakaj naj bi bil Logarušič enemu teh zarotnikov posodil \$3000? Aprila letos je porota oprostila drugega člana zarote Milana Butine krivde v zvezi z isto zaroto. Logarušič se bo moral zagovarjati pred zveznim sodiščem v New Yorku, kjer je obtožen sodelovanja v pripravljanih drugih dejavnosti terorističnega značaja.

• Ottawa, Kan. — Kanadski poštarji so odobrili novo delovno pogodbo in končali štrajk, ki je trajal 42 dni.

članica KSKJ št. 169, ADZ št. 22, SZZ št. 10, PSA št. 1 in Kluba slovenskih upokojencev na Waterloo cesti. Pokojna je živela na Hale Ave. več kot 40 let. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. včeraj, v ponedeljek, v cerkev Marije Vnebovzete in nato na Kalvarijo.

William Crites

V sredo, 5. avgusta, je na posledicah avtomobilske nesreče, ki se je pripetila na St. Clair Ave. (bil je povozen do smrti, voznik avtomobila pa je peljal naprej) umrl 70 let stari William Crites z 21350 Crystal Ave. v Euclidu, vdovec po pok. ženi Gladys, roj. Reisinger, oče Donald in Patricia Shive, 3-krat stari oče, brat Edwarda in Esther Crooks. Pogreb je bil iz Želetovega pogrebnega zavoda na E. 152 St. včeraj na pokopališče Highland Park.

Poveljnik Varšavskega vojaškega pakta letos že četrtič v Poljski

VARSAVA, Polj. — Viktor G. Kulikov, sovjetski maršal, ki je hkrati vrhovni poveljnik Varšavskega vojaškega pakta, je že četrtič letos obiskal Poljsko. Imel je sestanek s poljskim predsednikom vlade gen. Wojciechom Jaruzelskim, ki je ob enem obrambni minister Poljske. Sestanka sta se udeležila tudi gen. Florian Sawicki, načelnik generalštaba poljskih oboroženih sil, in gen. Afanasij F. Stęglov, najvišji sovjetski vojaški predstavnik v Poljski.

Analitiki poljskih političnih razmer trdijo, da je namen obiska gen. Kulikova, priti-skati na Poljake, naj ne pustijo pred trenutnimi demonstracijami, v katerih zlasti gospodinjje protestirajo zoper vse večje pomanjkanje hrane.

Priznavajoč napetost položaja v državi, predstavniki Solidarnosti so od poveljnika Solidarnosti napada na zahodno Evropo. Sovjeti in njihovi zavezniki imajo premoč nad državami NATO v tankih in podobnih vojaških vozilih.

Pogajanja med predstavniki Solidarnosti in vlado, katerih namen je bil doseči soglasno stališče nad tem, kako naj premagajo težave s preskrbo na Poljskem in še druge pereče gospodarske težave, niso rodila nobenega uspeha. Vrste pred trgovinami so vedno daljše, vedno težje je najti najosnovnejše potrebščine. Tuji novinarji, ki poročajo iz Varšave in Poljske sploh, menijo, da mnogi navadni Poljaki obupavajo nad nastalim položajem in dvomijo, da se bodo razmere bistveno izboljšale.

VREME

Spremenljivo oblačno in soparno danes z možnostjo krajevnih neviht v dopoldanskem in popoldanskem času. Najvišja temperatura okoli 80 F. Pretežno sončno jutri z najvišjo temperaturo okoli 78 F. V četrtek muhasto vreme z najvišjo temperaturo okoli 80 F.

Podpirajte slovenske trgovce!

R. REAGAN SE ODLOČIL ZA IZDELAVO "NEVTRONSKE" BOMBE; SOVJETI JEZNI

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Ronald Reagan se je odločil, da bodo ZDA začele z izdelovanjem tzv. nevtronske bombe. Nevtronska bomba ima to 'prednost', da z močnimi žarki ubije ljudi, povzroča pa v primerjavi z atomsko bombo sorazmerno malo gmotne škode.

Predsednik Jimmy Carter je leta 1978 prepovedal izdelavo nevtronske bombe, Reagan pa je odredil, da bodo ZDA bombe izdelovale in jih vskladišče v ZDA. Zaenkrat nimamo namena, te bombe razvrščati v druge države, je rekel predsednik.

Ameriški vojaški strokovnjaki pravijo, da bi bila nevtronska bomba izredno učinkovito orožje zoper tanke in oklopna vozila, posebno, ako bi prišlo do sovjetskega napada na zahodno Evropo. Sovjeti in njihovi zavezniki imajo premoč nad državami NATO v tankih in podobnih vojaških vozilih.

Nevtronska bomba ima samo 10 odstotkov eksplozivne moči v primerjavi z atomsko bombo iste velikosti, a dvakrat več radioaktivnega žarčenja. Zaradi tega menijo vojaški stratezi, da bi bila nevtronska bomba privlačnejša za uporabo v Evropi in proti strnjnim sovražnim vojaškim enotam.

Nasprotniki nevtronske bombe trdijo, da je privlačnost nevtronske bombe istovrstno nevarnost, da jo bodo vojaški strokovnjaki dokaj hitro uporabili v slučaju vojne.

Sporna odločitev

Reaganova odločitev je sprožila val ogorčenja tako v mnogih zahodnoevropskih državah kot Sovjetski zvezi. Uradni komentari predstavnikov zahodnoevropskih vlad poudarjajo, da je sama odločitev o izdelavi nevtronske bombe sicer ameriška zadeva, ako bi pa predsednik Reagan želel razvrstiti te bombe v Zahodni Evropi, bi to postalo predmet medsebojnega dogovarjanja med zainteresiranimi državami.

prišel mednje.

Naj v zvezi s to obsodbo povemo, da se je omenjeno zaobljubljeno romanje mesta Zagreb izvršilo v nedeljo, 12. julija. Vodil ga je zagrebški nadškof Kuharič, ki je peš napravil pot iz Zagreba v Marijino svetišče.

Letošnje romanje je bilo jubilejno, saj je 13. julija poteklo 250 let, ko je mestna uprava Zagreba napravila zaobljubo, da bodo meščani vsako leto poromali v Marijo Bistrico. Letos se je v svetišču zbralo 12.000 vernikov iz Zagreba in okolice. Njim je fžčc žš'oc-mm pridigal zagrebški nadškof ter jim orisal pomen te zaobljube.

Ko človek to bere, si ne more kaj, da se ne bi spomnil na Butalce, ki jih je pisatelj Milčinski tako duhovito ovekovčeval v svojih humorističnih zgodbah. Če bi živel danes, bi sodnika Meštrovića z vso upravičenostjo lahko

Iz Clevelanda in okolice

Poroka—

Včeraj popoldne sta se v cerkvi sv. Vida poročila gđ. Anica Ferk in lastnik Slovenian Country House na E. 55 cesti, g. Frank Sterle. Poročil ju je svetovidski župnik Jože Božnar. Ko sta novoporočena zapustila cerkev, sta bila presenečena nad prisrčnim sprejemom, verjetno pa najbolj nad kočijo s konjsko vprego, ki ju je čakala na Glass Ave. in pripeljala do g. Sterletovega gostišča. Svatovanja se je udeležilo okrog 400 veselo razpoloženih gostov najrazličnejših poklicev in prepričan, kar potrjuje priljubljenost in spoštovanje, ki jih uživata Frank in Anica Sterle. Novoporočencema čestitamo in jima želimo obilo božjega blagoslova na skupni življenjski poti!

SSK prireditve—

Sportno tekmovanje in piknik Slovenskega športnega kluba na Slovenski pristavi preteklo nedeljo popoldne je bila obenem lepa in zabavna prireditev. Obisk je bil dober, tudi vreme je bilo v redu. Ob zvokih orkestra pa je bilo razvidno, da so tekmovanja precej utrudila mlade športnike in športnice. Kuhinja in bara pa sta obratovali s polno paro vse popoldne in zvečer.

Piknik Slovenske šole pri Sv. Vidu—

V nedeljo, 16. avgusta, ima Slovenska šola pri Sv. Vidu svoj vsakoletni piknik na Slovenski pristavi. Obed bodo začeli servirati ob 12. uri opoldne. Pridite in podprite to prepotrebno slovensko ustanovo!

St. Clairski lovci—

V soboto, 15. avgusta, priredijo člani St. Clair Rifle and Hunting Club stek večerjo na njihovi lepo urejeni farmi na Ravenna Rd. severno od I-90. Listki so po \$9 na osebo in jih imajo vsi člani. Na vsakem listku je karta z navodili, kako lahko pridete do farme.

Prodaja peciva—

Članice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete bodo prodajale pecivo v soboto in nedeljo, 15. in 16. avgusta. V soboto bodo prodajale od 1. popoldne naprej, v nedeljo pa po vsaki sv. maši in na farmnem žeganju, ki bo tisto nedeljo. Prosijo za domače pecivo.

Žeganje—

V nedeljo, 16. avgusta, obhaja fara Marije Vnebovzete v Collinwoodu svoje žeganje, ki bo trajalo od 3. popoldne do 9. zvečer in Društveni dvorani (v stari cerkvi) na Holmes Ave.

Iz bolnišnice—

G. France Cenkar iz Geneve, Ohio se je vrnil iz bolnišnice in se zahvaljuje vsem, ki so se ga spomnili z obiski, karticami in molitvami.

Spominski dar—

P. Janez, zastopnik Mohorjeve, se lepo zahvaljuje Franku Urankarju za dar \$10 študentom, stanujočim v Mohorjevi hiši, v spomin pok. Lolette Slapnik.

Ameriška Domovina
druži Slovence po vsem
svetu!

K. G.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 ST. CLAIR AVE. — 431-0628 — Cleveland, OH 44103

AMERIŠKA DOMOVINA (ISSN 0164-680X)

James V. Debevec — Owner, Publisher
Dr. Rudolph M. Susel — EditorPublished Tuesdays and Fridays except first two weeks in
July and one week after Christmas

NAROCNINA:

Združene države:
\$28.00 na leto; \$14.00 za pol leta; \$8.00 za 3 mesece
Kanada in dežele izven Združenih držav:
\$40.00 na leto; \$25.00 za pol leta; \$15.00 za 3 mesece
Petkova izdaja: \$15.00 na leto; Kanada in dežele izven
Združenih držav: \$20.00 na leto.

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$28.00 per year; \$14.00 for 6 months; \$8.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$40.00 per year; \$25.00 for 6 months; \$15.00 for three months
Fridays only: \$15.00 per year — Canada and Foreign \$20.00 yr.

Second Class Postage Paid at Cleveland, Ohio

POSTMASTER: Send address changes to American Home,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, OH 44103

No. 87 Tuesday, Aug. 11, 1981

Čebelarški učitelj

Čuden naslov, ne res? Kaj ima opraviti čebelarstvo z Ameriško Domovino in njeno običajno vsebino? Bom takoj pojasnil!

Te dni poteka 50 let, odkar sem položil na Čebelarški šoli (Imkerschule) na Dunaju izpit za učitelje čebelarstva. Takrat sem poučeval med drugim tudi ta lepi predmet, ki so ga nekoč imenovali "poezija kmetijstva", na Kmetijski šoli na Grmu, kjer sem tudi zgradil na mestu starega, dotrajanega šolskega čebelnjaka nov povsem moderen in zelo lep čebelnjak, zgrajen po mojem načrtu. Ta najbrž še stoji na svojem mestu, dasiravno na Grmu kmetijske šole ni več.

Toda moj izpit na Dunaju (čeprav sem ga opravil z odliko), kakor tudi gradnja novega čebelnjaka, nikakor ni razlog za sestavek. Pač pa je polstoletna obletnica moje skušnje vzbudila v meni spomin na prvo Čebelarško šolo na Dunaju, katere naslednica je bila ta, na kateri sem jaz napravil izpit. Tisto prvo Čebelarško šolo pa je ustanovil in prvi vodil Slovenec Anton Janša. In ta znameniti Slovenec mi daje povod, da bom o njem napisal nekaj besed, vsem Slovincem v spodbudo in ponos. Naj se ve, kako imenitne može svetovnega pomena in slovesa je rodila slovenska mati, naj se to ve tudi tu v Ameriki, kjer zelo dvomim, da bi bilo kdaj o Janši kaj napisanega.

Anton Janša je bil rojen 20. maja 1734 v Brezbič pod Stolom, torej prava gorenjska grča. Pri Kuharjevih, kot se je reklo po domače, so imeli vedno čebele pri hiši, Anton je torej že od otroških let bil nanje navajen in jih je rad imel. On sam in njegova brata Valentin in Lovro pa so kazali posebno nadarjenost za slikarstvo. Odšli so l. 1766 na Dunaj (kakšna podjetnost!) in se tam vpisali v bakrorezno-risarsko šolo na Akademiji likovne umetnosti. Anton se nikakor ni mogel povsem ločiti od svojih čebel, zaradi česar je vzel na Dunaj 16 panjev in jih namestil v Augartenu. Čez nekaj let so se mu panji z roji namnožili na 100, šest let po prihodu pa jih je imel že 300.

Naključilo se je, da je tedanja cesarica Marija Terezija l. 1769 izdala odredbo, da se mora v avstrijski monarhiji ustanoviti čebelarška šola. Ko so bile priprave končane in so razpisali mesto voditelja te šole, se je prijavil tudi Janša. V zapiskih Gospodarske družbe stoji, da je bil med prijavljenimi tudi "Kranjec, po imenu Janša, ki že slovi po svoji bistroumnosti in nadarjenosti v slikarstvu in je v razgovoru pokazal, da je dober čebelar... in je res živel ob čebelarstvu". Po izvršeno opravljenem izpitu je Janša dobil mesto in postal l. 1770 prvi čebelarški učitelj v vsej Avstriji in vodja Čebelarške šole; cesarica mu je z dekretom o namestitvi nakazala letno plačo 600 goldinarjev za vse žive dni. Žal je bilo teh dni malo, mnogo premalo!

Janša se je z vsa slovensko pridnostjo in vztrajnostjo ter velikim praktičnim znanjem o čebelah lotil težke naloge iz nič nekaj pomembnega ustvariti in je odlično uspel. Že čez tri leta je zaprosil vlado, da mu dodeli pomočnika, kar se začenja čebelarstvo poučevanje na široko in ga prihaja poslušat mnogo kmečkega ljudstva. Dodelili so mu za pomočnika njegovega učenca Jožefa Munzberga, ki je postal po njegovi zgodnji smrti tudi njegov naslednik.

Ni dvoma, da je bil Janša za svojo dobo svetovni velikan v svojem znanju o čebelah. Kar v našem času tako zvaní znanstveniki "odkrivajo" kot nova dognanja iz življenja čebelje družine in njenih članov ter z učenimi, zvitimi besedami prikivajo revno vsebino svojih najdb, je že pred več kot 200 leti vedel in učil Anton Janša. On je bil civiliziranemu svetu prvi, ki je vedel, da s prvim rojem izleti stara matica; da matica zalega vsa jajčeca za čebelo in za trota; da so čebele samice, troti samci, ki nič ne delajo; da se mlada matica oplemeniti ali oprashi zunaj na letu, in tako dalje. Tu sedaj ni prostora za zanimive podrobnosti. Celotno to je že delal, da je osirotelim panjem, ki so zgubili matico, dodal iz sosednjega panja drugo, sprašeno kraljico, začasno zaprto v matičnici iz žice.

Njegovi panji so bili podobni slavnemu "kranjčiču", kakor so rekli takrat splošno uporabljanimu preprostemu panjčiču med Slovenci. Ime je ostalo v rabi do danes, čeprav je kranjčičev že zelo malo. Njegovi so bili nekoliko prostornejši in tako narejeni, da je bilo za-

Beseda iz naroda...

Nekaj zgodovine od Menišije
in spomini iz mladih let

CLEVELAND, O. — Na vzhodni strani, zlasti po Menišiji nad Bezuljakom in Dobcem, je še več manjših in večjih urdrtin in jam s kapniki, ki pa niso še do danes preiskani in natančneje znani. Vredno je omeniti jamo na Slivnici. Že naši predniki so dobro poznali to jamo. Ker se ob južnem, deževnem vremenu vali iz nje megla, so ji pripisovali čarodajno moč. Mislili so, da iz nje prihajajo nevihte, toče in pliski. V njej so stanovali čarovniki in čarovnice.

Slivnica je 1114 m visoka. Tam gori raste grmovje, ima zeleno bodoče listje, z rdečimi jagodami. Begunčji so ga imenovali bodičevje. G. Valentin Benedik mi je po povedal, da to zelenje raste edino na Slivnici. Ker sem ga začuden pogledal, je brz pristavil: res, res!

Nadalje mi je razlagal, da je bila Kristusova krona narejena iz tega. G. Benedik se je precej razumel o botaniki, samo on je imenoval v latinskem. Ker me je to zanimalo, sem šla poiskati, kaj pravi "Webster's Dictionary".

V tej knjigi je zapisano takole: "Paliurus aculeatus, groves in southern Europe and Near East supposed to have been used for Christ's crown of thorns." Saj veste, da se je moje spoštovanje še povečalo do Slivnice.

Za vsak Božič je zbral g. Matej Ježek, tedanji župnik par fantov, da so šli na Slivnico po bodičevje, da so okrasili glavni oltar in stranski sv. Jožefa, kjer so bile jaslice.

Kako lepo je bilo na Sv. večer, ko smo prišli k polnočnici, vam ne morem povedati. Zunaj je bila vsa narava pokrita s čistim snegom, ko si pa vstopil v ta božji hram, so bile pa vse sveče prižgane, lestenec sredi cerkve se je lesketal, kot bi bil iz samih diamantov od prižganih sveč na njem.

Oltar pa ves v zelenju! Cerkev polna ljudi, tudi iz podružnic so prišli. Tik pred sv. mašo smo zapeli tisto vedno lepo pesem: Sveta noč, blažena noč... Prvo kitico bolj nalahko, kakor bi se bali zbuditi Jezuščka v jaslicah. Drugo kitico pa bolj glasno. Na uho vam povem, da moje misli gredo na vsak Sv. večer, odkar sem v Ameriki, domov. V duhu obiščem rojstno hišo z vso družino skupaj in

radi večjega pridelka medu mogoče nanje povezniti nakladnik ali nastavek (neke vrste medišče, kakor ga imajo moderni panji s premakljivim satjem (npr. A-Z panj — Alberti — Znidarski). Slovenska čebelarška tradicija namreč predvideva panje, zložene v čebelnjaku, enega nad drugim, dočim so drugod panji razpršeni posamič, vsak pod svojo streho.

Ves način Janševga čebelarenja in učenja kaže, da je bil velik, neprekosljiv mojster v svoji stroki, vedel je za stvari in jih predvideval tako, kakor so se v 200-letnem razvoju čebelarstva dejansko uveljavljale in se izkazovale za pravilne. Kar je Janša učil in izpovedal v svojih dveh knjigah, drži še danes.

Prvo knjigo je napisal pod naslovom "Razprava o rojenju čebel", kjer podrobno obravnava roje, razlaga njih sestav in daje navodila o ravnanju z njimi. Govori celo o umetih rojih! Druga knjiga "Popolni nauk o čebelarstvu" je takoj zaslovela, uživala velik ugled in doživela v kratkem času dve izdaji. Izšla je že po Janševi smrti, umrl je l. 1773, komaj 39 let star. Čebelarški patent Marije Terezije iz l. 1775 temelji povsem na Janševih naukih in predlogih. Prvi slovenski prevod te knjige, pisane v nemškem jeziku, je izšel l. 1792 v Celju, druga izdaja pa l. 1906 v Ljubljani.

Ta spomenik o slavnem slovenskem čebelarju je napisal v Ameriki Janšev daljni učenec, ki je 200 let po njegovem rojstvu položil izpit za čebelarškega učitelja na šoli, ki jo je Janša ustanovil.

L. P.

Skoraj gotovo je bil zgrajen tabor tudi v Begunjah okoli cerkve sv. Jerneja takrat all kmalu potem. O tem taboru ni več danes nobenega sledu. Podrli so ga in iz kamenja sezidali zvonik pri cerkvi, kar ga je ostalo, so pa ljudje z njim sezidali hiše.

Turki so prišli po ustnem izročilu dvakrat v Begunje. Pri zadnjem napadu so brambovci s tabora metali čebele nanje. Čebele so pikale, da so bežali z zabuhlimi očmi in obrazi in kričali, da so muhe pri Sv. Jerneju hude. Skoda, da so lepo obokano klet v taboru poleg sedanje šole zasuli s kamenjem. V to klet so ljudje ob turških navalih shranjevali živež, orodje, semenje, pa tudi sami so imeli zavetje. Ker je bila cerkvice premajhna za nebojevnikove.

Ker smo že pri Turkih, sem se spomnila, kako mi je dol. Jernejce Mimi, moja prijateljica iz otroških let, pokazala, kam so skrivali dragocene reči v teh časih. Imeli so zelo visok kozolec, na vseh štirih vogalih pa iz kamna zidane stebre. Mimi pravi: "Ali si upaš gor po 'stengah' plezat?" Pogledam kvišku, pa pravim, malo visoko je, ker ji nisem hotela pokazati, da sem strahopetna (čeprav sem se bala) na glas pa sem rekla: "Sveti križ božji, pa pojdive." (Tako sem slišala našega očeta reč vsako rajžo, predno so kaj začeli.)

Ona me je samo opozorila, naj se "fejst" držim. Ko pride do vrha, pa vidive precej velik lonec, uzidan v sredini stebra. Mimi pa pravi, vidiš, tukaj so spravljali ljudje denar in zlatino, ko so Turki požigali in ropali v teh krajih.

Tako se je srečno končala ta ekskurzija.

Menišija je spadala pod kartuzijanski samostan, v Bistri pri Borovnici je samostan imel vse današnje obširne gozdove, med Borovnico, Logatcem in Rakekom v svoji oblasti. Ko je Jožef II. dne 12. januarja 1782 zatrl samostan v Bistri, so bili Meniševci oproščeni tlake in desetine.

Lepim dohodkom iz gozdov se imajo Meniševci zahvaliti, da se more malokateri kraj v deželi s podobnim obsegom meriti z njimi. Zato so vasi kaj lične. Zlasti Begunje se odlikujejo med njimi.

Že leta 1892 so napravili vodovod za Selsček in Begunje po zaslugi tačasnega okrajnega komisarja župnika. Leto pozneje so pa podaljšali tudi na Bezuljak. Bil je prvi moderno zidani gravitacijski vodovod na Krasu. Zgradili so ga po melioracijsko zakladnem zakonu.

Ker je bilo toliko gozda v naših krajih, je bilo na našem potoku tudi dosti žag. Sevška, Topolska, Gornja Malenska, Dolnja Malenska, Čopča, Begunska in Bezovska. Te so vse obratovala do takrat, ko sem jaz odšla.

Potem je bila še ena žaga, ta pa je obratovala na bencin, prav pri sosedovih.

Ko si pogledal izpred naše hiše doli po vasi, prva hiša na levo je bila lepa dvonadstropna Matencova. Menda je bila nekoč Hrenova gostilna, zato je imela prostorne kleti. Jaz sem bila neštétokrat pri njih. Torej žaga je bila na bencin za rezati hlode in cirkular žago.

Kadar so žagali, je bilo dosti tople vode, tako da so lahko prali, in poseben prostor z veliko banjo.

Včasih sta Milka in Malka tudi mene povabile v banjo, saj je bila dosti velika za tri. Matencov ata in mama sta bila krstna botra naši celi družini. Vsa poslopja na posestvu so bila v lepem redu. V mojem krstnem listu je zapisano, da je bil boter ¼-zemljak.

Pesem so prinesli s seboj

GORICA, It. — Višek kulturnih doživetij pomeni brez dvoma nastop mladega rodu ameriških Slovencev v nedeljo, 19. julija, v Katol. domu v Gorici. Njegov zastopnik, Janez Tominc, v ZDA rojeni Slovenec, je v imenu folklorne skupine "Kres" občuteno, v čisti slovenščini in brezhibno izgovarjavi predstavil to mladino, ki hoče ostati zvesta slovenskemu jeziku in izročilom:

V prostrane širjave novega sveta, kjer na pragu vanj mogočna žena z visoko dvignjeno plamenico svobode, sprejema stiskane, zatirane, razednjene, pregnane, smo pogнали svoje korenine. Tam so naše matere in naši očeti razvezali svoje cule in razpostavili iz plamenov rešene svetinje, čuvane skrbno na dolgem, težkem potu, da so zaznamovale dom.

V ta dom nas je priklicala ljubezen in naša leta so tekla sredi vrveža in vrenja velikega sveta — a le ujeta v toplo zatišje dragocenih spominov, častljivih izročil, utrinkov iz davnin: nazaj do Sama, karantanskih knezov, sv. bratov iz Soluna, kmečkih punč, turške šibe, predikantov in Francozov.

Ob prisotnosti globin davnega izvora nas je prevevalo občutje, da smo bogatejši kot oni zunaj tega kroga. Očetov naših, naših mater zvestoba in ljubezen sta pronicali v nas. Ganila nas je solza, ki se je skrivaj prikradla na njih lica, ko so očmi meglile sanje hrepenjenja. Bolela nas je sen-

ca, ki je kot oblak zakrila ljujba čela, ko je v srcu zapelala krivica sramotjenja tiste najgloblje ljubezni, ki je hotela za vse na svetu ohraniti, da bi ozarjala domačijo nebeška zarja, božja pričujočnost.

In ko smo potem prislubili vase, smo slišali, da se oglasa v naši krvi pritajena pesem. Pela je o skalnih vrhovih, baržunu planinskih trat, žuborenju studencov, o tihih vodah v zelenih dolinah, o cerkvicah, brez števil posejanih na gričkah, o belih vaseh, sumečih gozdovih, o sončnih poteh in tihih stezicah. V njej je bil zajet pravični vrisk zvonov, mehko vasovanj, prekipajoče veselje žeganj, proščenj, opasil, pisana mikavost semanjih dni, prešernost svatovanj in tožnost zadnjih slovesov.

To je bila pesem, ki je davno oblikovana, včasih ob tihih večerih očetom in materam privrela na ustnice in smo naperu pritegnili za njo mi tudi mi. Tako se nam je odkrilo bogastvo melodij, ki so dihale z naš svojsko občutje in nas povezovala z daljnim svetom naših dedov. Ljubeznijo smo se jih oklenili. Ko smo zdaj prišli k vam, v vas, da vrnemo obisk, smo pesem prinesli s seboj.

O bratje, sestre, pesem gre skozi nas, spleta vezi v prostor in čas dviga nas, drami, glejte, že smo vsi eno! Pesem nocoj bodi z nami.

KG (30. VII. 1981)

Na vsak Sv. večer, ko smo se vračali od polnočnice, so prizgali v zgornji sobi veliko božično drevesce, tako da se je videlo daleč doli po vasi. Žal, te hiše ni več.

Druga hiša naprej je bila lična Blaževa. Od tam je pa Malci Oswald doma, moja prijateljica iz otroških let in še sedaj.

Na koncu bi se rada zahvalila moji pridni nečakinji Angelci, ki je zbrala zame zgodovino. Citirala je iz knjige g. nadsučitelja Kabaja. Vsa čast temu možu. Bil je najboljši učitelj in se tudi trudil, da bi se ohranila zgodovina Menišije za prihodnje rodove. Ljudje so govorili, da kdor je šel v njegov razred, je vsak znal računati, pa če je bil še tako zabit.

Žal, jaz nisem bila deležna njegovega učenja, ker je bil upokojen kakšno leto preje. Iskren pozdrav vsem čitateljem

Josephine Knific

Gostovanje v Sloveniji
U.S.S. godbe na pihala
združeno z uspehom

CLEVELAND, O. — Predsednik Združenih slovenskih organizacij (U.S.S.) g. Tony Petkovšek, je pripravil izjavo za tisk, v kateri poroča o gostovanju po Sloveniji U.S.S. godbe na pihala, ki je bilo od 4. do 28. junija.

Godbo so ustanovil pred 3 leti, dirigira ji Norman Novak, poklicni učitelj glasbe. Na koncertih v Sloveniji je 25-članska skupina zaigrala slovenske narodne pesmi, več Slakovih in Avsenikovih točk, prav tako nekatere, ki jih je uglasbil g. Novak. Na koncertih so tudi izvajali ameriške pesmi, pri tem nekaj "jaz" skladb, ki so posebno ugodno odmevale med slovenskimi poslušalci.

Godba na pihala se je tudi udeležila z n a n e prireditve "Kmečka oheet" v Ljubljani ter korakala po ljubljanskih

cestah. Kakor pravi g. Petkovšek, so gledalci močno ploskali, ko je korakala mo mo U.S.S. godba. Poroča, da je bilo več kot 50,000 gledalcev.

Med drugimi je korakala tu dle clevelandski župan George V. Voinovich, katerega hčerka Betsy je flavtistka U.S.S. godbi. George in Janez Voinovich sta bila prvi obisku v Sloveniji. Župan je sestal z ljubljanskim panom, kateri je izjavil, bodó v kratkem preimenovali neko ljubljansko ulico mestu Clevelandu.

Med vsemi koncerti v Sloveniji, sodijo pri U.S.S. godbi, da je bil njihov najuspešnejši nastop v Cerknici, Notranjskem. Drugi koncert so bili v Metliki, v Beli krajini, v Postojni in Kočevju. Trbovljah, kjer imajo dolgo tradicijo godb na pihala, v Starem trgu pri Slovencih, v Gradcu na Štajerskem. V Postojni, pri Postojnski jami, nastop U.S.S. godbe snemajo televizijske kamere.

Lokalni predstavniki obisti in slovenskih godb na pihala so obdarovali U.S.S. godbo z mnogimi darili, med njimi slikami, knjigami, minčki raznih slovenskih jejev, v katerih je godba gostovala, ter majolko.

Pred odhodom na turo po Sloveniji, so govorili pri U.S.S., da želijo prihodnje leto sponzorirati gostovanje v ZDA kake slične godbe Slovenije. O tem menda enkrat ni nič konkretnega.

V prihodnjih tednih U.S.S. godba nastopila na prireditvah: 26. julija na loughby Fine Arts festivalu, 2. avgusta na Old World stivalu na E. 185 St., 23. g. Steva Benčiča v Convention centru v Clevelandu.

Rudolph M. Susel

Žrtvuemo se za svoj ohranimo naš slovenski list Ameriško Domovino

Kanadska Domovina

Slovenski dan v Montrealu

MONTREAL, Kan. — Slovenci, raztreseni po vsej širini Kanadi, praznujemo že dolgo vrsto let svoj narodni dan, ki ga imenujemo "Slovenski dan".

Ta dan smo letos praznovali v Montrealu v nedeljo, 5. julija, s kratkim, pa toliko bolj pestrim programom.

Zjutraj so pokrivali nebo še temni oblaki, a napovedovali so lep dan. Tako se je prista-va celo dopoldne polnila z rojaki, ki so s svojimi avtomobili prihajali od vseh strani. Naš praznik je privabil celo prijatelje iz Ottawe in Toronta. Za razvedrilo in ples nam je skozi vse popoldne igral znani torontski ansambel "Veseli Vandrovčki".

Nastopil je tudi naš novi mladinski pevski zbor pod vodstvom gđc. Rozine Hozjan in glasbeni spremljavi našega organista g. Franceta Rogana. Mladi Tomaž Časar pa je odlično z močnim glasom napovedoval točke programa.

Glavni govornik letošnjega Slovenskega dne je bil profesor Zdenko Osana.

Prisostvovala so tudi narodne noše pod vodstvom cerkvenega odbornika g. Vinkota Petkovšeka.

Dopoldne ob enajstih nam je župnik daroval sv. mašo. Pri pridigi nam je poudaril, kako nas spomin tega dneva na slovanska in slovenska apostola brata sv. Cirila in Metoda opozarja na našo narodno in krščansko dolžnost ohraniti naš lep slovenski jezik in narodna izročila v naših družinah in cerkveni skupnosti.

Po končani sv. maši so bili vsi navzoči postreženi s kosilom. Naše pridne kuharice so nam že dva prejšnja dneva pripravljale dovolj vsakovrstnih jedil. V baru je bilo tudi dovolj pijače na izbiro, da so žejna grla na ta vroč poletni dan mogla utešiti svojo žejo.

Ob dveh popoldne je v letoviški lopi pozdravil g. Vinkota Petkovšek vse navzoče in nam predstavil naš mladinski pevski zbor. Mladinski pevski zbor je pripravila in naučila za letošnji nastop naša aktivna in priljubljena pevka gđc. Rozina Hozjanova.

Pod njenim vodstvom so naši mladi lepo zapeli tri domače pesmi. Najprej so nam zapeli: *Ko roža sredi polja*; sledila je *"Beli cvet"* in končali s pesmijo *Hvala*. Vse tri pesmi so nam podali v lep slovensčini in bili deležni obilnega aplavza.

Nato sta nam v duetu zapela Ferdi Tkalec in Tomaž Časar znano pesem *Slovenec sem*. Tudi ta dva sta bila za svojo izvedbo nagrajena z dolgim aplavzom.

Upamo in želimo, da se bo naš mladinski pevski zbor pod vodstvom gđc. Rozine Hozjanove in glasbeni spremljavi našega požrtvovalnega organista g. Franceta Rogana do prihodnjega nastopa še povečal, napredoval in pokazal, da znamo tudi tukaj v Montrealu kaj zapeti!

Po nastopu pevskega zbora so še vsi, ki so bili v narodnih nošah, zaplesali nekaj polk.

Nato nam je naš župnik g. Janez Jeretina predstavil glavnega govornika, g. prof. Zdenka Osana. Njegov govor prinašamo v celoti. Ko je končal svoj govor, so nam narodne noše še enkrat zaplesale. S tem je bil kulturni program dneva končan. G. Petkovšek je otvoril prosto zabavo s plesom.

Torontski orkester Veseli vandrovčki se je odlično izkazal. Veliko so igrali in dobro "urezali". Čeprav so navdušeni plesalci prosili samo še "za eno", predno odidejo nazaj v Toronto, se niso vдали. Pozno zvečer so pospravili glasbila in se od nas poslovili. Pri nas pa bodo ostali v lepem spominu.

Gospodu župniku Jeretinu, njegovemu cerkvenemu odboru s pridnim Tončijem Glavačem na čelu, požrtvovalnim kuharicam in vsem ostalim sodelavcem prav lepa hvala za tako prijeten in nepozaben letošnji Slovenski dan v Montrealu!

Tone Koritnik

Govor g. prof. Zdenka Osana na Slovenskem dnevu v Montrealu

Ko me je g. Jeretina naprosil, naj na Slovenskem dnevu povem nekaj besed, sem se temu vabilu z velikim veseljem odzval. Govoriti ob taki priliki je čast in odgovornost, kajti kaj je Slovenec boljši pri srcu kot slovenstvo in biti Slovenec; slaviti Slovenski dan ni dogodek brez važnosti.

Slovenci doma ne slave Slovenskega dneva, za nje je slovenstvo vsakdanjost, ki izžareva iz vsakega dejanja in misli. Za nas v tujini je potrebno, da se vsako leto spomnimo, da smo Slovenci v tujini, da smo vsak dan izpostavljeni drugemu jeziku, drugim običajem, drugim navadam, drugi miselnosti. Vsakdanje življenje zahteva od nas nenehen napor prilagojevanja, ki nas počasi spreminja in napravi iz nas nekega drugega človeka, ki ni na eni strani ne Slovenec več popolnoma, ni pa na drugi strani, in ne postane nikoli docela član družbe, kateri pripada. V tem položaju, ki bi ga lahko označili za nenavaden, težaven, a tudi zahteven in očarljiv, je naravno, da se zavemo na Slovenski dan bolj kakor kadarkoli, te dvojnosti.

Na eni strani izgubljam po časi to, kar smo, to se pravi to, kar smo dobili od doma: slovensko vzgojo, jezik, načela, vero; na drugi strani pa postajamo to, kar nikoli ne bomo popolnoma, to je tuje samemu sebi in tem, katerim se skušamo najbolj približati, to je ljudem, ki so postali naši novi sobratje.

V zvezi s tem položajem bi rad izrazil zlasti eno misel, namreč, da bi si morali znova dopovedati in si razložiti, kaj naj bo naš odnos do naše slovenske dediščine, ki je naš danes, kakor tudi naš odnos do nove družbe, v kateri živimo. Družba, v kateri živimo, je skupina ljudi, ki se tudi ona vsak dan spreminja, prenavlja, pridaja nove člane, izloča posameznike, ki se ji ne morejo zadosti hitro in na zadosten način prilagoditi. Ta družba je danes za nas najvažnejša stvarnost, to je za nas življenjskega pomena. Ne samo, da bomo v njej našli svojo lastno korist, ampak v njej bomo lahko izpolnili tudi tisto osnovno človeško nagnjenje, iz svojega življenja storiti nekaj pomembnega in preobraziti družbo, ki ga obdaja.

Na drugi strani bomo to dosegali kot Slovenci. Ne moremo tega storiti v slovensčini, ne moremo vsiljevati naših pogledov na svet drugim, ne moremo spremeniti te družbe v drugo Slovenijo. Kar pa lahko storimo, je to, da ostanemo zvesti trem načelom, ki nam jih je dala

Slovenija, predno smo se odločili, da jo zapustimo: Mati, Domovina, Bog.

— Mati, družina, osnovna celica, vir sreče za sebe in druge;

— Domovina, človeška skupnost, kateri doprinašamo dan za dnem svoje prispevke, najsi bodi materialne ali drugačne; in

— Bog, Cerkev, kateri pripadamo in ki je za nas zagotovilo večne sreče in dušnega miru v tem življenju.

V tej dvojnosti, v kateri

Nekdanji težaki sedaj kongresmani

Na tem mestu ponatiskujem članek ljubljanskega novinarja Bogdana Pogačnika, ki je izšel v "Delu" dne 3. julija 1981. O tem članku sem pisal v uvodniku pretekli petek, mislim pa, da je dovolj zanimiv, da ga bralci Ameriške Domovine preberejo v celoti. Posebno bo zanimalo naše kanadske bralce, kajti, kot kaže, bodo deležni več zanimanja od Slovenske izseljenske matice kot doslej. Urednik.

"Za naju je bilo nedavno potovanje po Kanadi in ZDA ne samo zelo zanimivo, ampak tudi koristno, saj sva bila prvokrat v Ameriki. Za delo, ki ga opravljava, so taki živi stiki nujno potrebni," sta ugotovila v pomenku za Delo predsednik Slovenske izseljenske matice Stane Kolman in tajnik Marko Pogačnik ter poudarila nove razsežnosti v odnosu med matično domovino in rojaki po svetu, spoznanje, ki je še posebej aktualno pred nedeljskim tradicionalnim izseljenjskim piknikom v Škofji Loki.

Pri tem pa sta kot osnovno spoznanje z ameriške poti opozorila predvsem na to, da se moramo sprijazniti s stvarnostmi, kakršne so, se pravi, da imamo v sedanjih generacijah ameriških izseljencev v bistvu opraviti že z Američani, ki so seveda po svojih koreninah slovenskega rodu, ki pa so Američani in ki prav zaradi tega tudi danes že opravljajo vrsto pomembnih funkcij v družbi. Medtem ko so bili v začetku izseljstva naši ljudje res najbolj črni težaki, so danes že kvalificirani delavci, trgovci, srednji sloj, izobraženci tja do članov parlamenta.

"Soočila sva se z realnostmi, pri čemer pa lahko Slovenska izseljenska matica opravi samo en, začetni del povezav, predvsem v kulturnem smislu, ne pa vseh funkcij; toliko bolj pa bo zato treba še mimo matice širiti tudi ostali, spet konkretni družbeni stiki s potomci naših izseljencev v Ameriki ter jih vključevati v to širše, zlasti gospodarsko, turistično in podobno sodelovanje."

Primerjajoč na splošno vtise iz Kanade in ZDA, sta menila, da se je matica doslej morda več ukvarjala s problemi v ZDA in v Evropi, kot pa v Kanadi, to bo treba zdaj popraviti, saj sta odkrila v Kanadi ne samo splošni družbeni in gospodarski zagon, kakršnega so poznali pred vojno, recimo, v ZDA, ampak tudi voljno pripravljenost naših tamkajšnjih rojakov, da bolj sodelujejo s staro domovino. Morda so tamkajšnja društva manjša in razdrobljena glede na sam geografski položaj prostrane dežele, vendar pa je značilno že to, da rojaki v Kanadi sami s svojo lastno pobudo opravljajo marsikakšno povezavo s staro domovino, ne da bi čakali roke samo z druge strani.

"Ena osrednjih značilnosti v Kanadi je, da živi tu v glavnem mlajša generacija od 40 do 50 let starosti, ki biva v Kanadi povprečno 20 let. Tu res lahko govorimo o izseljenjih, ker so naši ljudje tudi pretežno prevzeli kanadsko državljanstvo. Njihov gmojni položaj je v glavnem dokaj dober in se le izjemoma sre-

smo in moramo ostati, biti Slovenec, zvest svojim načelom in voljan delati za druge. Najsi bodo katere koli narodnosti, je po mojem mnenju naša čast in naloga.

Ne pozabimo pa tega, da je naloga, ki se je zavedamo, izvedljiva samo pod pogojem, da smo in ostanemo resnično svobodni, to se pravi, da se vse naše življenje kot Slovenci v tujini odigrava v luči resnice in ljubezni. Hvala lepa in Bog živi!

čujemo s socialnimi problemi. Pri njih je očitna zelo močna navezanost na staro domovino, kar se kaže v pogostnih obiskih doma in veliki želji po gostovanju kulturnih skupin iz domovine."

Seveda je tudi v Kanadi čutili pomanjkanje slovenskih izobražencev v družtvih. Tudi na informativnem področju je opazno veliko pomanjkanje slovenskega tiska, knjig in filmov, česar vsega ne moreta nadoknaditi samo Rodna gruda in Slovenski koledar. Slovenci, ki jih je v Kanadi blizu 25.000, nimajo glasila, ki bi bilo korektno do stare domovine. Dobivajo pa nekaj katoliškega tiska iz tujine.

Predstavnika Slovenske matice sta v Torontu obiskala tudi dr. Georga Bancrofta, izvršnega direktorja oddelka za multikulturo ministrstva za kulturo in rekreacijo države Ontario. Z njim in s sodelavci sta se pogovarjala o možnostih njihove večje pomoči slovenski skupnosti v Ontariu pri ohranjanju slovenskega jezika in kulture.

Kanadski predstavnik je pokazal veliko pripravljenost pomagati in interes za reševanje problemov etničnih skupin nasploh. Očitno je torej, da že kanadske ustanove same nudijo marsikatero možnost, ki jih pa doslej mi sami nismo dovolj izkoristili.

Na vprašanje, kako se v Kanadi oziroma v ZDA čuti vpliv Cerkev v slovenskih naselbinah, je bil odgovor, da se vplivi že marsikje prepletajo in so prisotni, seveda pa je odvisno od primera do primera, kako se ti vplivi izražajo. Dejstvo je vsekakor, da je dopolnilno šolstvo tako v Kanadi kot v ZDA že po tradiciji v rokah verskih organizacij. Žal se ponekod pojavljajo tudi poskusi, da bi verska čustva izkoristili za protijugoslovansko oziroma protikomunistično propagando, vendar so tudi drugi pozitivni dokazi vzajemnega razumevanja in zaupanja, kar se kaže tudi v normalnih stikih z jugoslovanskimi diplomatskimi in konzularnimi predstavništvi.

Vsekakor je pričakovati, da bo tudi bližnji obisk ljubljanskega nadškofa dr. Suštarja v ZDA in Kanadi, o čemer so naši izseljenci že zdaj govorili, prispeval k nadaljnji utrditvi dobrih odnosov, saj, kot je poudaril Stane Kolman, ti odnosi tudi v tujini ne morejo biti drugačni, kot so doma v Jugoslaviji, torej dobri.

Ob pripovedovanju o Kanadi seveda nista mogla mimo obiska na farmi "Beograd", kjer sta pozdravila vdovo pokojnega kanadskega majorja Jonesa, ki je kot zavčniški predstavnik pri slovenskih partizanih dejansko

postal eden izmed naših borčev.

Nenavadno uspešen je bil stik predstavnikov matice s tremi drugimi, danes aktivnimi člani ameriškega Kongresa v Washingtonu, ki so po strankini pripadnosti vsi demokrate. Gre za prvo organizirano srečanje z vsemi trenutno izvoljenimi slovenskimi parlamentarci v ZDA: Jamesom Oberstarjem iz Minnesote, ki je že 12 let sodelavec in nekak naslednik Johna Blatnika, z Raymondom Kogovškom, ki je že dve mandatni razdobji predstavnik države Colorado v Kongresu, ter na jmlajšim Dennisom Eckartom, ki je zdaj prvokrat poslanec v državi Ohio.

V pogovorih so s ponosom potrjevali svoje slovensko poreklo, se zanimali za razmere v Jugoslaviji in izražali tudi vso podporo sedanjim prizadevanjem Jugoslavije v prepričanju, da bomo vse težave uspešno prebrodili. Pokazali so tudi sicer zanimanje za povezavo s slovenskimi oziroma jugoslovanskimi parlamentarnimi delegati. Pri tem je bilo zanimivo ugotoviti, kako silno so ti člani Kongresa v parlamentu zasedeni. Med pogovorom so morali gledati poseben ekran, kjer so se pojavljala sporočila, kakšni zakonski osnutki bodo ta dan v razpravi, za tem so po ročnih oddajnikih dobivali navodila, kako naj glasujejo in odhajali v dvorano, kadar so se jim prižgale signalne lučke.

Seveda pa je bila druga nedvomna ugotovitev, da je tudi sicer šel razvoj dogodkov v ZDA svojo nezadržno pot, da ne moremo več govoriti s sentimentalno o ameriških Slovincih, ampak da so to že postali v zaporedju generacij Američani. Tudi nasploh je trenutno opaziti v ZDA pri vsej poslovnosti in trdnosti neko stagnacijo, kar se je nekoliko pokazalo tudi v osnovni slovenski izseljenski organizaciji SNPJ, s katero seveda izseljenska matica še naprej vzdržuje najpriskornejšee stike. Naša predstavnika sta seveda med bivanjem v ZDA obiskala več uglednih starejših delavcev, tako rojake Česna, Kaferleta, Malečkarja in druge, kar je vse zelo ugodno odmevalo v slovenskih naselbinah, vendar je dejstvo, da starejša generacija čedalje bolj izgublja neposreden vpliv na delovanje slovenske skupnosti.

Sedanja socialna in izobrazbena struktura slovenskih potomcev se je bistveno menjala in s tem tudi njihov odnos do te skupnosti. Res so morda še bolj kot doslej ponosni na svoje poreklo, vendar pa svojo dejavnost usmerjajo predvsem na poslovno, komercialno osnovo.

Dobro poldruugo uro iz New Yorka je na samotnem travnatem pokopališču v Bloomsburyju grob pisatelja Louisa Adamiča, ki so se mu družno z našimi konzularnimi predstavniki in nekaterimi jugoslovanskimi novinarji, še posebej poklonili ob 30-letnici smrti.

Grob, ki je dostojno vzdrževan in ki ga označuje ploščica z napisom, češ da tu počiva Louis Adamič, ameriški pisatelj in novinar slovenskega rodu, je bilo sicer najprej težko najti, ker so pač po tamkajšnji navadi vsi nagrobniki skromni in drug drugemu podobni, razvrščeni po zelenem travniku brez siceršnjih razmejenih grobov.

Generálni konzul SFRJ v New Yorku Dušan Bogdanovič je zagotovil, da bodo letošnji 4. septembra, na dan smrti, znova položili cvetje in da bodo to posledje delali kot spomniško vezilo vsako leto.

KOLEDAR

društvenih prireditev

AVGUST

16.— Fara Marije Vnebovzete v Collinwoodu obhaja svoje ZEGNANJE od 3. popoldne do 9. zvečer v Društveni dvorani (v stari cerkvi) na Holmes Ave.

16.— Slovenska šola pri Sv. Vidu ima svoj vsakoletni piknik na Slovenski pristani.

16.— S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi svoj drugi piknik v Triglavskem parku.

30.— Slovenski narodni dom, 5050 Stanley Ave., Maple Hts., priredi drugo vsakoletno pečenje školjk. Serviranje od 2. do 5. popoldne. Eddie Buehner orkester in Maple Hts. Button Box Club bosta skrbela za glasbo in ples in sicer od 4. do 8. zvečer.

SEPTEMBER

12.— Pevski zbor Fantje na vasi priredi vsakoletni koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave. Gostovali bodo Fantje na vasi iz Toronta. Začetek ob 7.30 zvečer.

13.— Podruž. št. 14 SZZ priredi kartno zabavo ob 1. popoldne v Euclid Park Club House na E. 222 St. in Lake Shore Blvd.

20.— Oltarno društvo fare sv. Vida priredi obed v farni dvorani pri Sv. Vidu.

20.— Podr. št. 47 Slovenske ženske zveze praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.30 dopoldne pri Sv. Lovrenču. Po maši bo kosilo v Slovenskem domu na Stanley Ave. na Maple Hts.

20.— Vinska trgatev na Slovenski pristani.

27.— Društvo SPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

27.— S.K.D. Triglav, Milwaukee, Wis. priredi Vinsko trgatev v Triglavskem parku.

OKTOBER

3.— Slovenska folklorna skupina KRES priredi program slovenskih plesov v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

3.— Klub slovenskih upokojencev v Newburgu-Maple Hts. priredi banket in ples.

VELIKA RAZPRODAJA PARCEL!

SOSEŠČINA APPLE CREEK

Lep razgled na Metropolitan Park v t.i. škotskih brdih

Izberite med 15 parcelami z vsemi storitvami

od \$13,900

Tudi 2 vzorca hiše

Nobena resna ponudba odklonjena.

2½ kopalnice, 4 spalnice, centralne hladilne naprave, vsi pripomočki vgrajeni.

Highland Rd. do Dumbartona (nasproti Trebisky), severno po Dumbartonu do Douglasa, po Douglasu do Harms, zahodno po Harmsu do Apple Dr.

Za podrobnosti, kličite

473-5200

11.— Podružnica št. 50 Slovenske ženske zveze priredi večerjo in ples ob 50. obletnici svojega obstoja. Prireditelj bo v SDD na Recher Ave. in se bo začela ob 4 pop.

17.— Tabor DSPB Cleveland priredi svoj jesenski Družabni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave. Igrajo Veseli Slovenci.

18.— Občni zbor Slovenske pristani.

24.— Pevski zbor Glasbena Matica priredi koncert v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave.

NOVEMBER

7.— Stajerski klub priredi vsakoletno veselo martinovanje v avditoriju pri Sv. Vidu. Začetek ob 7. zvečer. Igrajo Veseli Slovenci.

8.— Slovenski mladinski zbor Kr. 2 SNPJ priredi večerjo in ples v SDD na Recher Ave.

14.— Belokranjski klub priredi vsakoletno martinovanje v Slovenskem domu na St. Clair Ave. Za ples igra John Hutar orkester.

14.— Pevski zbor Jadran priredi svojo vsakoletno jesensko večerjo s koncertom in plesom v Slovenskem delavskem domu na Waterloo Rd.

15.— Slomškov krožek priredi "Slomškovo kosilo" v avditoriju pri Sv. Vidu.

15.— Slovenian National Art Guild priredi razstavo raznih umetnin v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave. v Euclidu.

29.— Ženski pevski zbor "Dawn" Slovenske ženske zveze priredi koncert ob 4. pop. v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

DECEMBER

6.— Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi Miklavževanje v farni dvorani. Pričetek ob 3. uri popoldne.

6.— Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v Slovenskem društvenem domu na Recher Ave.

Slovenski mesečnik Ave Maria potrebuje vašo pomoč!

The Holy Family Society of the USA

ONE FAIRLANE DRIVE JOLIET, ILL. 60434

Since 1914...

... the Holy Family Society of the U.S.A. has been dedicated to the service of the Catholic home, family and community. For half-a-century your Society has offered the finest in insurance protection at low, non-profit rates to Catholics only

LIFE INSURANCE • HEALTH AND ACCIDENT INSURANCE

Historical Facts

The Holy Family Society is a Society of Catholics mutually united in fraternal dedication to the Holy Family of Jesus, Mary and Joseph.

Society's Catholic Action Programs are:

- Scholarships for the education of young men aspiring to the priesthood.
- Scholarships for young women aspiring to become nuns.
- Additional scholarships for needy boys and girls.
- Participating in the program of Papal Volunteers of Latin America.
- Bowling, basketball and little league baseball.
- Social activities.
- Sponsor of St. Clare House of Prayer

Družba sv. Družine



Officers

President	Joseph J. Konrad
First Vice-President	Ronald Zefran
Second Vice-President	Anna Jerisha
Secretary	Robert M. Kochevar
Treasurer	Anton J. Smrekar
Recording Secretary	Nancy Osborne
First Trustee	Joseph Sinkovec
Second Trustee	Frances Kimak
Third Trustee	Anthony Tomazin
First Judicial	Mary Riola
Second Judicial	John Kovas
Third Judicial	Frank Toplak
Social Director	Mary Lou Golf
Spiritual Director	Rev. David Stalzer
Medical Advisor	Joseph A. Zalar, M.D.

Slovani naj ostanejo zvesli svojim izročilom

Vatikan—Vatikanski državni tajnik kardinal Agostino Casaroli je pozval vse slovenske narode, da naj ostanejo zvesti svojim kulturnim, narodnim in verskim izročilom.

Kardinal Casaroli je to pozdravno pismo napisal po naročilu papeža Janeza Pavla II. romarjem v čast slovenskih apostolov svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta s sv. Benediktom tudi patrona Evrope.

To romanje se je končalo 6. julija v Velehradu na Češkoslovaškem. Kardinal Casaroli je pozdravil romarje in pri tem izrazil željo papeža, "da

želi biti z njimi duhovno združen".

Ob zaključku pozdravnega pisma je kardinal Casaroli odkrito priznal težke posledice cerkvene needinosti, namreč, "da je tradicija svetih bratov Cirila in Metoda globoko prizadeta zaradi nenaravne razdvojenosti v Cerkvi, a vendar je prav ta tradicija navdihnila pobude k cerkveni edinstvi."

Kardinal Casaroli je zaključil svoje pismo s pozivom na romarje: "Ohranite svojo kulturno identiteto in dragocena izročila, ki ste jih podelovali po svojih starših in jih prenašajte tako čiste ali še obogatene na svoje otroke!"

ško sobo, kjer me je Cainkar pustil čakati ne več kot deset minut. Vrnil se je z urednikom Zavernikom, ki se mi je zdel resen in nekam služben.

"Ali znaš slovensko?" me je vprašal osupljenega, pa brž popravil, da s tem misli pismeno in za uredništvo sposobno pisanje.

"Mislim da," sem odgovoril.

"Pa kaj napiši za nas. Kar sedaj lahko napišeš, karkoli sam želiš."

"Ali bi mi dali na razpolago stroj," sem vprašal.

"Tudi na stroj pišeš?" je Zaverтник pripomnil. "Ko končaš, prinesi v mojo sobo."

Čez pol ure sem imel natisnjen članek o modernem tržaškem pristanišču, ki je nenadno postajalo prazno zaradi premetitve morskih podjetij in obratov v Genovo in drugam v Italijo ter o posledicah brezdelja za Tržačane. Snov članka sem podprl s spomini na razgovor z nekim Tržačanom, ko sem čakal na ladjo.

Članek, obsegajoč ne celo kolono, je očitno zadovoljil urednika. Če ni bil popolnoma po njegovem okusu, sem imel pri glasovanju odbornikov polno podporo od Cainkarja, Godine in Vogriča, ki je bil iz cerkljanskega okrožja. Mislim tudi, da so slednji radi videli dodatek Primorca k uredniškemu štabu, ki je bil do tedaj izključno kranjski. Ze sredi tistega jutra sem bil potrjen za drugega pomožnega urednika "Prosvete".

Bernik, ki je prej zavzemal to mesto, je bil na svojo željo prestavljen k blagajniškemu poslu. Samo en pogoj sem moral izpolniti: nemudoma vložiti prošnjo za sprejem kot član v društvo, ker bi ne bilo dopustljivo, dajati službo nečlanu SNPJ. Službo sem nastopil v ponedeljek. Za stanovanje in hrano sem se domnil z dvema drugima uradnikoma, ki sta ravno oba prišla na posel, Blaž Novak in Stanko Zele.

SNPJ je tisto poletje rastla kot nikdar poprej ali pozneje. Novi prišleci iz domovine so polnili društva povsod po Ameriki. Število družtev je poskočilo od približno 300 na 400, s skupnim članstvom nad 30.000. Ko sem zapustil Jednoto, je organizacija z mladinskimi oddelki vred že štela skoraj 50.000 članov.

Slovenska delavska podporna zveza z društvi v Pennsylvaniji, katere glavni tajnik je bil Blaž Novak, se je priključila SNPJ največ po njegovem prizadevanju, zato je Blaž prišel v Chicago, da pomaga pri združitvi. Obdržal je stalno službo pri Jednoti. Zele je bil najet iz Clevelanda za pomočnika v Vogričevem oddelku.

Novak in Zele še nista imela s seboj svojih družin, tako smo si trije skupaj najeli stanovanje kot "pečlarji" (bachelors - samci), da si za-

časno sami kuhamo in čistimo stanovanje. Ko sta k obema prišli družini, pa mi je ponudil hrano in stanovanje Bernik s svojo družino

Služba pomožnega urednika je bila zame vsaj prvi dve leti zelo omejena. Odgovoren sem bil za kolone pisem čitateljev uredništvu, korekture in deloma za nadzorovanje pri paginaciji v tiskarni. Če je čas preostajal, sem prevajal dnevne novice iz čikaške ali newyorške Volkszeitung (Ljudski list).

Pisma uredništvu so pogosto zavzemala kar celo stran lista. Ta del odgovornosti ni bil ravno lahek, kajti dopisniki, čeprav pametnih misli, so bili mnogi skoraj nepismeni in je bilo težko razbrati in razumeti njih pisanje. Zaradi nerazumevanja poameričanjenosti slovensčine sem večkrat vprašal Moleka in Zaverтника, kaj ta ali ona beseda pomeni.

Nekoč sem napravil pomoto, ki bi bila lahko spravila "Prosveto" pred sodišče, kajti zakon o razpošiljanju nemoralnega tiska po pošti je bil takrat, kot je še danes, zelo strog v Združenih državah. Dopisnik je pri označevanju lastnika rudnika, v katerem je delal, uporabil pridevnik, katerega nisem razumel. Mislim sem, da označuje kako geografsko ime, kot na primer "kansaški" za državo Kansas.

Pri čitanju korekture sem vendar vprašal tiskarja, kaj beseda pomeni. Hudobno se je zakrohotal in pokazal drugemu tiskarju. Nista mi povedala pomena besede, a rekla sta, da moram pridevnik črtati iz dopisa. Pri povratku v uredništvo sem vprašal Zaverтника za pomen besede. pri obeh mizah sta se pisalna stroja ustavila. Pomena besede mi nista povedala, le rekla sta, da je najbolj groba pornografska kletvica.

(Dalje)

Prijatelj's Pharmacy

St. Clair Ave. & E. 68 St. 361-4212
IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RACUN POMOČI DRŽAVE OHIO. — AID FOR AGED PRE-

MALI OGLASI

HOUSE FOR SALE

Euclid, off Lake Shore — 3 bedroom single. Double attached garage; ideal location near everything. Excellent condition. 731-0773 eves. (87-90)

FOR SALE BY OWNER

In Euclid, near Lloyd Rd. - 4 bedrms., all brick, energy efficient Bungalow, in Slovenian neighborhood. Newly remodeled kitchen, rec room, 2½ bath, 2½ car garage. \$74,900. Call for appt. 261-2041 (81,84,87,90)

GRDINOVA POGREBNA ZAVODA

1053 East 62 St. 431-2088
17010 Lake Shore Blvd. 531-6300

GRDINOVA TRGOVINA S POHIŠTVOM

15301 Waterloo Road 531-1235

NEW ENLARGED & REVISED EDITION!

SLOVENIAN INTERNATIONAL COOKBOOK

WOMEN'S GLORY - THE KITCHEN

To order, send \$6.00 including postage per copy to:

Slovenian Women's Union

431 N. Chicago Street — Joliet, Ill. 60432

LET YOUR LIFE INSURANCE WORK FOR YOU

American Mutual has a new concept which combines your life insurance with an exciting new benefit program. This program includes low interest certificate loans, low interest mortgage loans, scholarships, social activities, and recreational facilities provided by one of the largest Slovenian Fraternal Associations in Ohio. For further information, just complete and mail the below coupon.

To: American Mutual Life Assoc.
6401 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

My date of birth is

Name

Street

City..... State..... Zip.....

TONY KRISTAVNIK PAINTING AND DECORATING

Telephone 831-6430

Pomlad je tu! Najboljši čas za barvanje vaših hiš! Preglejte vaše domove in pokličite nas za brezplačen proračun. Smo strokovnjaki! Sanitas in papiranje. Nameščamo nove žlebove in aluminij siding.

If you never did confine yourself to the ordinary... experience the photographic visions of

SPECIAL EFFECTS

(CREATIVE PHOTOGRAPHY)
6612 Bliss Avenue
Cleveland, Ohio 44103
(216) 431-1927

DISCOVER...

provocative images that add interest to your home or office.

SPECIAL EFFECTS offers for sale original color and black and white photographs — mounted, matted, framed, ready to be displayed.

CONSIDER...

the endless possibilities of decorating with photographs that create the proper atmosphere or that simply reflect your impeccable taste.

You are welcome to shop at our gallery. We are always happy to discuss your decorating and gift giving needs.

For more information, please call.

BUSINESS HOURS:

Friday — 11:00 a.m. to 8:00 p.m.
Saturday — 9:00 a.m. to 1:00 p.m.

— Other hours by appointment —

Ameriška Domovina druží Slovence
po vsem svetu!

MALI OGLASI

HOUSE FOR SALE BY OWNER WILLOUGHBY

Beautiful 3 bedroom ranch. In the 90's. Call 942-7811. (X)

Stanovanje v najem
4 sobe in kopalnica, na E. 47 St. Vse prenovljeno. Ključite 391-1941 po 4. uri pop. (X)

WANTED
CUSTODIAN COUPLE
Experienced for high-rise apartments.
Call 486-0050 (84-88)

FOR SALE — BY OWNER
3 bedroom single in St. Jerome's Parish. Close to Villa Angela and St. Joseph High Schools. Phone 486-0970. (86,88)

Inside - Outside Work
Redecorating, painting, repairs of all kinds including plumbing and roofing.
Call 431-7240 or 431-7343 (86-93)

FOR RENT
5-5 Collinwood area. No pets, very clean, newly remodeled.
729-4239 evenings (86-89)

ASSUMABLE 11½%
Immaculate maintenance free, 3 bdrms., colonial, 1½ baths, finished rec. rm., 2½ car garage, newly remodeled.
\$55,000.

Open Sun. 2-6
1141 E. 172 St. So. of Lake St.
481-5849 (86-87)

HOUSE FOR SALE
Beautiful, newer, 3 bedroom ranch. Country kitchen. St. Mary's parish. To settle estate. Call Milka 261-1182.
BOB ANDERSON REALTY (86-87)

HELP WANTED
Woman Companion to live with elderly woman in Richmond Hts., in an attractive home. Must be able to drive. Attractive salary. Call Joan at 481-6500 from 8 to 5 daily. (85-87)

FOR SALE BY OWNER
Euclid Colonial north of L. Shore Blvd., 3 bedr., with finished 3rd., 1½ baths, double garage, Holy Cross Parish. Private beach club privileges. Call 692-0624 - Mon.-Fri. after 6 p.m., Sat. & Sun. 9-5 p.m. (87-88)

ACCOUNTING OFFICE
Full time. Will train. Typing required. Must understand Slovenian. Call bet. 9 a.m. and 4 p.m. — 881-5158. (X)

FOR SALE BY OWNER
St. Mary's Parish. 5 room home with attic & basement. All redecorated. Detached 2 car garage. Call 249-5367. (77-88)

LASTNIK PRODAJA
Hiša v Willoughby. Ranch s 3 spalnicami. V nizkih 90ih. Ključite 942-7811 (X)

BY OWNER
REDUCED \$10,000
EUCLID NORTH OF BLVD.
Unique contemporary split-3 bedrs. 2½ baths, cathedral ceilings, new carpeting, wood setting, private Beach Assoc. with club house just steps away. \$75,900. (86-90)

ANDREJ KOBAL:

SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE

K njemu sem pristopil in se predstavil. Prijel in stisnil mi je roko v pozdrav, da sem v trenutku začutil dobro voljo in odkritosrčno prijaznost: dlan v dlan, čvrst, a ne silen in predolg zdržaj, obenem pa pogled v oko. Vzeti me je nameraval v svojo posebno sobo, ko je pristopil k nama drugi uradnik in se predstavil:

"Moje ime je Filip Godina. Slišal sem tvoje ime, Kobal. Ali si ti mogoče brat Valentina Kobala v Montani?"

Ko sem potrdil in ga vprašal, če Valentina pozna, je odgovoril, da ga ne pozna osebno, samo po nekem dopisu "Prosveti" prejšnjega leta, v katerem je priložil moje pismo z opisom razmer na Primorskem. Pismo, je pristavil Godina, je natisnala "Prosveta" na celi strani v celoti, kot je bilo napisano. Ker je bil sem rojen na Krasu v bližini Trsta, se je za pismo zelo zanimival in ponatis obdržal. Čestital mi je in bi govoril dalje, a Cainkar me je odvrlel v svojo sobo.

"Godina," je pojasnil, "je uradnik "Prosvete". Tu se u-sedi in mi povej, kdaj si prišel iz starega kraja in kje živiš in kaj delaš."

"Sinoči sem prišel," sem pojasnil. "Spal sem nad restavracijo pri Capu in prišel naravnost k vam. Imam pismo za vas."

Se predno sem mu podal pismo, me je ustavil: "Ne vi-kaj me, to pri nas ni v navadi. V Ameriki se vsi tikamo, "Vi" in "vas" ne zveni prav

v ušesih ameriških Slovencev. Vikanja se čimprej od-vadi." Nasvet mi je dal z nasmehom.

Vzel je pismo, si ogledal ročno pisavo na kuvertu in se ganil. "Pismo mojega brata," je pogodil. Zamišljen in nekam žalostno, kakor da govori sebi, je pristavil: "Prvo pismo v desetih letih. Nič si ne dopisujeva, odkar so umrli naši starši." Vzroka molčanja med bratoma mi ni omenil, ne tedaj ne v bodočih letih, dasi sva s časom postala zapupna prijatelja.

Prebral je in se zamislil, potem pa željno spraševal o bratu in njegovi družini. Vse, kar sem mu povedal, je z zanimanjem poslušal; končno me je prekinil in spet pogledal v pismo.

"Brat piše, da si na potu k bratu in sestri v Montano. Hvali te in me prosi, da sem ti na uslugo, če potrebuješ pomoči. Pa kaj naj storim zanimal in ponatis obdržal. Čestital mi je in bi govoril dalje, a Cainkar me je odvrlel v svojo sobo.

Na odgovor, da bi to želel mi je zagotovil, da ne bo težko dobiti službo zame, mogoče pri SNPJ. Prekinil je razgovor in me peljal po sobah urada, najprej k blagajniku Johnu Vogriču in njegovim pomočnikom, nato h Godini in sourednikoma Moleku in Berniku. Vsi so bili prijazni in vsak je hotel kaj vedeti o "starem kraju". Predstavljanja so bila kratka in vrnila sva se v predsedni-